

Ludmila Pehlová

2008

Fylogeneze zebber se zvláštní pozorností k zebře bezhrbáté

posudek oponenta

Bakalářská práce L. Pehlové představuje rešerši druhové a poddruhové taxonomie a fylogenetiky recentních a recentně vymřelých koňovitých lichokopytníků. Obecně je o rešeršní práci toho typu, jak si ji na katedře zoologie představujeme: stručný, ale úplný přehled problematiky s vymezením sporných bodů, jimiž má smysl se zabývat, a realistická vize, co s tím dál, včetně navrženého souboru druhů a dat, na něž je třeba se zaměřit.

K práci mám několik připomínek:

1. V taxonomické práci je skutečně trestuhodné až zločinné neuvádět autory a letopočty jmen. zvláště když se těmito právníckými aspekty autorka obsáhle zabývá (str. 6-7, 10-11).

2. Stromy, které autorka uvádí, se až na jednu výjimku (obr. 16) tváří jako zakořeněné, ale až na dvě výjimky (obr. 14-15) neobsahují explicitní outgroupy. Vzhledem k tomu, že koňovití lichokopytníci jsou všichni stejní a že nejbližšími možnými outgroupy jsou relativně vzdálená a morfologicky odlišná Ceratomorpha (nosorožci a tapíři), tipuju, že značná část inkongruencí mezi jednotlivými stromy bude daná nejasnou pozicí kořene (když jsem stromy z této práce přepsal do podoby supertree, jeho konzistenční index byl 0.64 pro zakořeněnou verzi, ale už 0.80 pro nezakořeněnou!). Informace o tom, jak reálně původní kladogram vypadal, právě tak jako informace o velikosti matice, podle které vznikl, v práci citelně scházejí.

3. Práce je psána dosti podivným jazykem – nejde ani tak o pravopisné chyby (tím, neříkám, že tam nejsou) jako o chronickou neschopnost trefit se do vhodných vazeb nebo udržet větu v těch pádech a číslech, kde začala, a pak ji nějak rozumně ukončit. Namátkou ze str. 10-11: „zebry nebyly sympatrické (nežili ...) (...) Grubb ... předkládá svůj odlišný pohled v řadě bodů oproti Grovesovi (...) nesouhlasí s vymezením osla khura a ašdariho jako vlastní druhy (...) Tyto změny v názvech, často různě užívané, jistě způsobují ... (...) On není až takový problém odlišit jednu formu od druhé, ale spíše najít společné znaky ..., což s ohledem k jejich relativní homogenitě může být velký problém (...) Řada starších pohledů na fylogenezi byla pouze tvořená odvozováním na základě intuice, popř. pár znacích“. A tak dále a tak podobně.

Práci nicméně obecně hodnotím kladně a doporučuji k obhajobě.

26. května 2008

prof. RNDr. Jan Zrzavý, CSc.

